

ROK KNĚŽÍ 2009 - 2010

MYŠLENKY P. LADISLAVA KUBÍČKA

KVĚTEN

1. Nejprve musíme být zdraví my sami a pak teprve můžeme na sobě ukazovat druhým výhody zdraví – vyrovnanost, klid, schopnost se radovat. Je nutno působit příkladem!
2. Jedině Duch svatý nám může dát tu nejlepší radu, sílu, vytrvalost, energii.
3. Bůh neexistuje jinak než ve třech osobách. Bůh se rozhoduje jediné Duchem svatým. Ani já se nesmím rozhodovat jinak. Ani já nesmím bez Ducha svatého nic podnikat.
4. Moudrost vidí věci světa tak, jak je vidí Bůh. Moudrost nelze nastudovat, lze si ji jediné vymodlit.
5. Dar vědění je suma moudrosti a poznání, která je plodem práce celých generací a ke které máme každý svou práci přispět. K tomu jsme dostali potřebné hřivny, k tomu dostáváme i potřebný čas.
6. Nikdo své schopnosti nedostal jen pro sebe, dostal je ke službě druhým.
7. Největším nepřítelem daru vědění je mechanické hromadění vědomostí bez posvěcujícího vlivu Božího.
8. Bůh musí být živě přítomný ve všem, co dělám. Vůbec tu nezáleží na úspěchu, na výsledku. Záleží na snaze, na ochotě, na vůli.
9. Dostalo-li se mi moudrosti, jsem povinen nesobecky poradit druhým. V tom je rozdíl mezi poradnou advokáta a darem dobré rady.
10. Nebojme se prosit Ducha svatého o radu pro druhé i pro sebe. Ale pozor – co je dobré pro mě, nemusí být dobré pro druhého. Proto se zásadně ptejme: „Pane Bože, co Ty chceš?“
11. Něco začít se nám občas podaří. Těžší je vydržet. Vytrvalost je cosi nadpřirozeného. Vydržet samotu, nepodlehout vlivu prostředí – to bez Ducha svatého nejde.
12. Každý zažívá na duchovní cestě krize, pády, únavu. Je to přirozené, není třeba nad sebou lámat hůl. Důležité je znovu vstát, nenechat se odradit.
13. Někdy se člověk vlivem únavy spokojí s prostředností. Jakmile mu to svědomí připomene, musí prosit o dar síly.
14. Láska a bázeň Boží k sobě patří. Mám-li někoho rád, bojím se ho ztratit. Bojím se mu způsobit bolest. Kdo o dar zbožnosti a bázně Boží nestojí, je domýšlivý a pyšný.
15. Přílišná poddajnost je velkou a velmi rozšířenou chybou. Člověk se snadno může stát otrokem druhých lidí.

16. Bez vnitřní svobody se nelze manipulaci ze strany druhého ubránit. Bez vnitřní svobody budeme zranitelní, zkorumpovaní, ubozí. Proto je nutné každodenní zpytování svědomí a soustavná práce na sobě.
17. Bůh – Režisér – má ve scénáři mého života všechno promyšlené, připravené. Svou roli jsme si vybrat nemohli, ale můžeme ji odmítnout – máme svobodnou vůli.
18. Chci-li upřímně sloužit lidem, musím také upřímně sloužit Bohu. V každodenním životě to nelze od sebe oddělit.
19. Chce-li Bůh od nás něco, vždycky nám k tomu dá potřebnou sílu i schopnosti.
20. Bůh nechce polovičatost. Čeká od nás, že každý den svého života prožijeme plně a v souladu s Jeho vůlí. Tu je nutno poznávat.
21. Člověk může být sobcem i v duchovním životě. Pozor na to! Věřit a plnit Boží přikázání jenom proto, abych se dostal do nebe, to je málo. Cílem musí být oslava Boha.
22. Sám Kristus nás učí modlit se „bud' vůle tvá.“ Modlím-li se Otčenáš sám, je dobré se u těchto slov zastavit, zvláště, prosím-li za něco nebo za někoho – a opravdu vyslovit ten souhlas s Boží vůlí.
23. Kdo je naplněn pokojem tak, že ho kolem sebe šíří, nemůže být nervózní a vzteklý. Je nakažlivě radostný. My křesťané jsme ve světě nutní a nezastupitelní – naším úkolem je šířit v něm pokoj Kristův.
24. Blahoslavení nejsou pohodlní lenoši, ale ti, kteří nemlčí, bojují modlitbou a silou víry. Neprosíme za odstranění nepřátel, ale za jejich obrácení.
25. Bohatství je hříchem tohoto století. Hřích je možné vykoupit pokáním, smírem – i za ty druhé. Právě duch chudoby je speciálním léčebným prostředkem na tuto nemoc dnešní doby.
26. Sebezáporem si vybírám utrpení dobrovolně po částech už předem. Kdo se chytře a mazaně celou dobu kříži vyhýbá, ať se pak nediví, že si ho musí odtrpět v závěru života celý najednou, třeba nějakou dlouhodobou nemocí. Vyhybat se křížům je velice neekonomické.
27. Čím je svět nakaženější hříchem, tím my musíme být zdravější, abychom vyrovnávali propast, která se prohlubuje. Jsme povinni růst a vyrovnávat.
28. Kritizováním zlo nezlikvidujeme. Měnit svět násilím asi taky nebudeme. My máme jiné prostředky – můžeme a musíme bojovat modlitbou, postem, silou víry. Důsledně, zodpovědně, tady a teď.
29. Modlíme-li se „bud' vůle tvá,“ musí ta prosba zahrnovat i dovětek „ať je jakákoliv.“ Zásadně respektujeme Boží odpověď, i když je momentálně tou odpovědí Boží mlčení.
30. Posláním křesťana je žít život nejen podle pravdy, ale i podle Pravdy s velkým „P“, tedy život podle Krista. Zvykněme si stále klást otázku, co by teď, v této konkrétní situaci, řekl On!
31. Nestačí jen v Boha věřit – věří i ďáběl! Je nutno Boha milovat.

Myšlenky byly sestaveny na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži.